

Kyrkotjänst

Vi går in i ljudet med våra tassande steg fram till altaret där skuggorna av vita barnansikten, som tar över sången med sina vibrerande struphuvuden. Över församlingens ansikten lägger vi vår oro och sakta dåsar vi under deras vibrerande harmoni för ett tag ty varslen om prästernas åkallan av deras gudom ger oss den vidd vi behöver för vår. Våra blickar vandrar över ansiktena under församlingens ljudliga sång sedan yttervärlden stängts ute i och med att kyrkporten gått i lås. Famlande tyr vi oss till det växelvarma tonerna från de mörka varslen från mångahanda ställen i kyrkans skrymslen. Mellan kropparna tonar fram gemenskapen från vår lilla fiskarby och allt annat som kommer att hända men som vi för tillfället lever i en lycklig ovetskap om. Utrymmet har blivit en fridens ort för så länge som det varar medan vi framträder med det vi har kvar av vårt innersta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten